

- skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- e) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyde henholdsvis et foretagende, der drives af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, der drives af en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- f) udtrykket »kompetent myndighed« betyde:
- (i) i Canada, »the Minister of National Revenue« eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- (ii) i Danmark, Skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- g) udtrykket »skat« betyde canadisk skat eller dansk skat, alt efter sammenhængen;
- h) udtrykket »statsborger« betyde:
- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
- (ii) enhver juridisk person, ethvert interentskab og enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat;
- i) udtrykket »international trafik« betyde enhver transport med et skib eller et luftfartøj, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat.

2. Ved anvendelsen af denne overenskomst i en kontraherende stat skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, tillægges den betydning, som det har i denne stats lovgivning vedrørende de skatter, hvorpå overenskomsten finder anvendelse.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignende kriterium. Udtrykket omfatter også en kontraherende stat selv, en politisk underafdeling, en lokal myndighed eller et herunder hørende offentligt organ. Ud-

trykket omfatter ikke en person, som er skattepligtig til den pågældende stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken af staterne han har midtpunktet for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvori han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor et selskab efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, bestemmes dets status efter følgende regler:

- a) det skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvori det er indregistreret;
- b) hvis det ikke er indregistreret i nogen af staterne, skal det kun anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken dets virkelige ledelse har sit sæde.

4. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person eller et selskab efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder søge at afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale og fastsætte de nærmere regler for overenskomstens anvendelse på en sådan person. Når sådan aftale ikke foreligger, skal en sådan person ikke kunne påberåbe sig nogen